

opgestuurd en na het verstrijken van het kwartaal ontvangt men de rekeningen (*afbeelding 2*) in tweevoud; een om te verzenden, de andere - gebundeld - om te bewaren.

Het systeem is goedkoop en bijzonder flexibel wat betreft tarieven, specificeren of niet specificeren.

Huisarts

Toen ongeveer anderhalf jaar geleden – kort voor de vijftienvingste verjaardag – het geëmailleerde naambord – nadat ook het laatste oogje dat ter bevestiging had gediend, was doorgeroest – moest worden vervangen, leek het een geschikt moment in de beroepsaanduiding op de naamplaat enige specificatie aan te geven. De gewenste tekst werd de desbetreffende vakman terhandgesteld, die – nadat ik hem had meegedeeld nog eenmaal in mijn beroepsleven een naamplaat te willen laten maken – adviseerde een kunststofplaat te gebruiken. Bij het tellen van de letters zag ik hem even aarzelen en desgevraagd wees hij met zijn potlood op het woord huisarts: „Dat is niet gebruikelijk, weet u wel”, verklaarde hij in zuiver Rotterdams. Hoewel ik moest toegeven dat hij daarin gelijk had, stond het besluit vast en het niet-gebruikelijk-zijn was ten enen male – zeker in een tijd dat allerwege tegen het „establishment” wordt geschopt – een niet relevant argument.

Aldus kwam een keurig bordje tot stand dat, nadat het door de dokter eigenhandig op de deur was geschroefd, sedertdien slechts eenmaal aanleiding gaf tot enigerlei commentaar en dat was van technische aard: „Dat nieuwe bord van je hangt scheef”, merkte een zoon op.

Natuurlijk weet iedereen in ons land dat achter dat naambord met de aanduiding arts, veelal gevolgd door spreekuurtijden en dergelijke, een huisarts staat. Men zou derhalve kunnen opmerken, dat op een dergelijke naamplaat het woord huisarts een pleonasme is. Niets is echter minder waar, al heeft het ongeveer vijftig jaren geduurd dit te ontdekken. Het huisartsschap vereist specifieke

ren. Ophoping van werk komt niet meer voor. De patiënt krijgt de rekening op tijd; de kans iets te vergeten is verminderd. Kortom, het is een zichzelf betalend systeem, dat ik kan aanbevelen aan – vooral apotheekhoudende – collegae voor wie de financiële administratie een steeds weerkerende ergernis betekent.

J. C. Sorgdrager, huisarts te Amsterdam stuurde de redactiecommissie deze foto met een brief, waarin hij onder meer wees op het dienstig zijn de specificiteit van ons beroep op deze wijze kenbaar te maken.

kennis en vaardigheid, zoals vele – door andere beoefenaren van de medische professie veelal genoemde – medici practici in de loop der jaren – vaak door schade en schande wijs geworden – hebben ervaren.

Nu ook de minister van onderwijs en wetenschappen en de medische faculteiten tot deze overtuiging zijn gekomen en een specifieke opleiding tot huisarts – gevolgd door registratie als zodanig binnen enige jaren een feit zal zijn, lijkt het tijdstip te zijn aangebroken, dat de arts die als huisarts werkzaam is, dit ook naar buiten duidelijk aangeeft – ook in zijn briefhoofd!

H.